

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kladóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60. szám alatt.

KLÓFIZIKÁSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
évesre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kladóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésné
kedvesmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Somit ist Herr Hiemesch Bürgermeister!

Brassó, okt. 20.

Midőn a városi képviselőtestület közgyűlése múlt hétfőn Hiemesch Ferencz városkapitányt polgármesterré választotta, a „Kronstaedter Zeitung“ ezen néhány rövid szóval adta tudtára a világnak a választás eredményét: „Somit ist Herr Hiemesch Bürgermeister!“

Ha a városi képviselőtestület a „zöld“-eknek kétségbeesésig fokozódó bosszúságára magyaráz embert választott volna meg polgármesterré: a „Kr. Zeitung“ akkor sem adhatta volna rövidebben és közönyösebb modorban sőt ridegebben tudtára a világnak az eredményt, mint ahogy azt múlt hétfőn e szavakkal tette: Somit ist Herr Hiemesch Bürgermeister!“

Sokan talán nem vették észre a „Kr. Zeitung“ olvasói közül ezt a kimért rideg hangot; sokan talán észrevették, de nem értették meg és csak azok, a kik figyelemmel kísérték a választás előzményeit és lefolyását, azok tudják, hogy mily sok elfojtott keserűséget tartalmaznak ezek a szavak: „Somit ist Herr Hiemesch Bürgermeister!“

A „zöld“-ek voltak az elsők, a kik a polgármesterválasztás ügyében próbaválasztást tartottak. Ezen a próbaválasztáson Hiemesch Ferenczet jó előre kizárták a választók közül: Alesius Oszkárt, vezérüknek dr. Lurtz Károlynak a sógorát és protegáltját pedig megbuktatták, úgy hogy maga a vezér, dr. Lurtz Károly felkelt és klapját vette és nagy haraggal elhagyta a termet még a próbaválasztás előtt.

A hétfői választáson pedig a „zöld“ párt is megbukott, de vezére dr. Lurtz Károly már másodszor és még nagyobbabba bukott, a mennyiben a „zöld“ párt mégis összeszedett 57 szavazatot Schnell Alfrédra, de maga

a vezér d. Lurtz Károly csak 17 szavazatot tudott összeszedni s ógora Alesius Oszkár számára.

Azelőtt általános volt az a nézet, hogy a zöld párt tulajdonképen dr. Lurtz Károlylyal áll vagy esik; hogy a zöld pártnak dr. Lurtz Károly a lelke és mindenese: a polgármester választás megmutatta, hogy az úgy nevezett „zöld“ párt nem hódol feltétlenül dr. Lurtz Károlynak; hogy dr. Lurtz Károly nem számíthat feltétlenül a „zöld“ pártra, még akkor sem, a midőn a „sógorság“ rokoni köteléke által hozzá kötött Alesius Oszkár részére akarja pártvezéri minőségben élvezett befolyását érvényesíteni.

A polgármesterválasztás előtt az volt az általános nézet, hogy más nem lehet polgármesterré mint Alesius Oszkár, mivel Alesius O. dr. Lurtz Károlynak a sógora, dr. Lurtz Károly pedig ezen végére siető század legbefolyásosabb és leghatalmasabb embere.

Hát a kik ezt hitték, azok nagyon csalódtak. Mert a próbaválasztáson egyáltalában megbukott dr. Lurtz Károly; a valóságos választáson pedig csak 17 mond t i z e n h é t szavazatot tudott összeszedni a 217 városi képviselő közül saját tulajdon édes sógora Alesius Oszkár számára.

De ugyancsak a valóságos választáson az egész „zöld“ párt is megbukott jelöltjével együtt.

A tanuság pedig ebből az, hogy dr. Lurtz Károly többé nem valami nagyon kell a „zöld“ pártnak; a „zöld“ párt pedig nem valami nagyon kell a szászoknak, a kiket egyideig lehet theoretikus phrazisokkal lelkesíteni; de csak egy ideig és nem sokáig, mivel a praktikus eszű szász csakhamar visszakiváncozik a csendesebb és nyugodalmasabb és emellett hasznosabb foglalkozáshoz, mint a minő a „zöld“ szászok politikája.

És ez a tanuság és az azzal járó egész keserűség, a melyet a szászhermányi kudarcz közeli emléke csak nő-

velt még, nyert kifejezést a „Kr. Zeitung“ ezen rövid rideg nyilatkozatában: „Somit ist Herr Hiemesch Bürgermeister!“

A nagyvilágból. BELFÖLD.

Brassó, okt. 20.

A képviselőház tegnap délelőtt folytatta a napirend feletti vitát.

A nemzeti párt elhatározta, hogy az indennyről szóló törvényjavaslatot nem fogadja el, sőt napirendre kitézéséhez sem járul.

Zsilinszky Mihály államtitkár e hó 18-án iktatták be ünnepélyesen a bányakerületi ág. ev. egyház felügyelői állásába.

Kolozsvárt nagy lelkesedéssel ülték meg az agyagfalvi székely nemzetgyűlés 50-dik, és a kolozsvári vértanúk kivégzésének 49-ik évfordulóját.

A királyné szobrára Eszterházy Miklós herceg huszezer koronát adott.

Dániel Ernő báró miniszter és Bolgár Ferencz nemzetipárti képviselő a Házban összeszólalkoztak. Az ügyet békésen intézték el.

A budapesti egyetemi kör Wlassics Gyula közoktatásügyi minisztert disztagnál választotta.

A fővárosi rendőrség december 15-én nagyobb ünnepséggel készül megülni alapításának negyedszázados fordulóját.

Erkölcstelen üzelmek miatt a bpesti kir. törvényszék vizsgálóbírája dr. Hegedüs József orvost letartóztatta.

A dunamelléki ev. ref. egyházkerület most tartja rendes közgyűlését Szilágyi Dezső főgondnok és Szász Károly püspök elnöke alatt.

Nagyszalontán az önnálló vámterület érdekében népgyűlés volt, melyen Kossuth Ferencz szónokolt.

Lapunk nyomdája Kapu-u. 60 sz. a. van.

K Ü L F Ö L D.

Az osztrák képviselő ház folytatta a kiegyezési javaslatok tárgyában megkezdett vitát.

A csehek Thun gróf miniszterelnökkel szemben új követeléseket támasztottak a neki nyújtandó parlamenti támogatás fejében

Stefánia özvegy trónörökösnek a kis leányával Bécsben időzik.

A német császári hajóraj kedden délelőtt Konstantinápolyba érkezett. Vilmos császárt káprázatos fényvel fogadta a szultán.

Kréta szigetéről tegnap kezdtek el a török csapatok hazaszállítását.

A Dreyfus-pör revíziójának ügyét a semmitőszék nyilvánosan fogja tárgyalni.

A nagy hatalmak állást készítenek foglalni Franciaországgal szemben a keleti keresztények fölött való protektorátus ügyében.

Leó pápa ódáját, melyben királyunk lelkierejét dicséri, a bécsi nuncius átadta ő felségének.

A Párisból Amiensbe vivő vonaton a sutherlandi hercegnőtől hétszáz ezer frank értékű ékszert elloptak.

Berlinben a német birodalmi nyomda főfaktora, akit nagymenyiségű bankjegyek ellopása miatt letartóztattak, a fogságban öngyilkos lett.

A „Helgoland” nevű gőzöst. Hamburgban, ép, mikor északsarki utjáról hazakerkezett, végrehatók négy jegesmedvével együtt lefoglalták.

A kartel.

Brassó, okt. 20.

Az áralakulást a kereslet és kínálat egymáshoz való viszonya szabja meg. Ez szilárd nemzetgazdasági elv, mondhatnók alapigazság; a mai kereskedelmi viszonyok között azonban már hajtófát sem ér, mivel a gyakorlat ezt az elméletet egyszerűen fejtegetőre állítja. A kartel, ring, trust, corner több-kevesebb eltéréssel mind arra való, hogy az árakat a fogyasztástól teljesen függetlenül, kizárólag a magánérdekek által kívánt módon állapítsa meg.

A kartelbe, vagyis szövetségre lépő termelők (gyárosok, ipari, mezőgazdasági és egyéb vállalatok) nemcsak az árakat állapítják meg, hanem egyuttal az áru mennyiségét is fölbecsülik és részekre szabják, s így a részesedés aránya szerint oszlik meg a jövedelem. A kartel határozmányainak szigorú betartását maguk a szerződött felek ellenőrzik, s minden karteltörést rendszerint szigorú bírsággal torolnak meg.

Ugyancsak veszedelmes és káros következményeket von maga után a corner vagy ring is. Ez a jeles intézmény a tőzsdén a határidős üzleteknél kerül alkalmazásba, mérhetetlen kárára a kereskedelmi realitásnak. A cornernek hatalmas tőkével kell dolgoznia mert ennél döntő fontosságú a kintartás. Nem egyéb ez manővernél, mely arra irányul, hogy értéket vagy terményt óriási mennyiségben vásárol össze, hogy aztán az árakat diktálhassa. A corner tehát egyszerűen monopolizál, monopoliumra egyébként alkalmatlan árukat.

Nálunk különösen a kartell és corner virágzik. Ez utóbbi csak ritkán jut nyilvánosságra, s ha igen, — csakis akkor, midőn az érdekeltek már befejezték a műveletet. A legkritább esetek közé tartozik az, hogy idő előtt kiszivárognon bármi hír is; a mi különben természetes, mert azzal az egész várható siker kockázatátva lenne. Ilyestajta műveletet figyelhetünk meg a múlt hetekben a gabonatőzsdén, a hol az ad hoc alakult corner oly rengeteg mennyiségű búzát vá-

sárolt össze, melyet számítása szerint az akkori alacsony vizállás miatt szállítani semmiképpen se lehetett. A lebonyolításnál a vevők — a mihez persze joguk volt, — nem fogadtak el differenciális kiegyenlítést, hanem készáruat kívántak. Az eladók csunya kelepcebe kerültek, mert a vevők beszámítása bevált, vagyis készáruval nem bírták fedezni a lejárt kötelezettségeket, a rendelkezésre álló gabonakészleteket pedig megállapítani még csak hozzávetőleg sem lehetett. A megszorult eladók szerencséjére a leszámoló iroda közzétette a kötelezettségeket, úgy hogy tájékozni birván magukat, valahogy mégis kimenekültek a hinárból. A corner esetleges manipulációit tehát a tőzsde könnyen megghusítja, de ki és mi nyújt védelmet a fogyasztó közönségnek a kartellek ellen? Bizony senki.

Ausztriában már elhatározó lépés történt a védekezésre, midőn kartell-törvényjavaslatot készítettek.

Nálunk a kezdet legkezdetén vagyunk. Hogy kartell-törvényre szükségünk van, bizonyítja az, hogy, bár egész közgazdaságunkra nehezedik a merkantilizmus, mégis a kereskedelmi miniszter kérdőíveket küldött szét az ország ipari, kereskedelmi és gazdasági tényezőihez, melyeken a törvénybe foglalandó intézkedésekről kellett nyilatkozni. Az érdekeltek körökben természetesen nagy erővel tört ki a harc pro és kontra. Mindenesetre legfeltűnőbb az Országos Iparegyesület állásfoglalása, melynek egyik szakosztálya határozatilag kimondotta, hogy a kartellek kérdése a törvényhozási szabályozásra még nem érett meg.

Ezzel homlokegyenest ellenkező határozatot hozott az országos gazdaszövetség nagygyűlése. Kimondotta, hogy a kartellek törvényhozási intézkedésekkel közigazgatási ellenőrzés alá helyeztessenek, hogy ez által a fogyasztás és termelés érdekeit sértő tulkapások megszüntetessenek.

A nyilatkozatra felszólított kereskedelmi és iparkamarák is tulnyomó részben pálcát törtek a kartellek felett. Az egyik kereskedelmi és iparkamara konkrét tervet is készített, mely szerint kartelltanács felállítás-

A „Brassói Lapok” tarczája

Telepathia.

A „Brassói Lapok” eredeti tarczája.

Botond Lajos a sors azon kegyeltjei közé tartozik, kik születésük pillanatában is többek, mint más közönséges halandó egy küzdelmes életpálya alkonyán. Már bölcsője fölött büszkén ragyogott az ősi címer, melynek különös fényt kölcsönözött azon körülmény, hogy a család őseit vissza tudja vezetni egész a honfoglalásig, sőt még annál is tovább, mert a nagy őshaza — kutató gróf hiteles bizonyossága szerint a Kaukázus tövében egy ősi magyar törzs mai napig is e család nevével nevezi magát. Atyja dúsgazdag földbirtokos, kinek minta hirben álló uradalma és fényes palotái mellett szépen meghúzódik egy vasut igazgatói teljes fizetésű nyugdíj, s mindezekkel éppen nem összeérhetlen az országgyűlési képviselőség sem.

Csak természetesnek található tehát, hogy Botond Lajos, alighogy felcseperedett éppen az imént említett körülményeknél fogva nyitva találta maga előtt a legelőkelőbb szalonok ajtóit is, hol csakhamar nemcsak szívesen látott, de dédelgetett vendége volt a társaságoknak a különben is gondosan ápolt külsejű csinos orvosnövendék.

Mert meg kell jegyeznünk, hogy Botond Lajos a tudományos egyetem orvosi facultására iratkozott be, de e komoly tudományi iránti ragaszkodása meglegedett a beiratkozás tényével, s studiumából egyedül a szívek boncztanával, még pedig különös előszeretettel a női szívek boncztanával foglalkozott behatóan s nem minden siker nélkül. A fess orvosnövendék biztos kézzel végezte veszedelmes operációit a női szíveken, mert bonczkése ahhoz Amor nyila vala. Egy operációja azonban mégis veszedelemmel járt, mert kétélű bonczkést talált ahhoz használni s megsebezte vele saját szívét is.

Szóval Botond Lajos halálán szerelmes lett a főváros egyik csodált szépségébe, kinek lábaihoz rakta az eddigi hódítóhadjáratok összes fegyvereit, s lemondott minderről, hogy egyedül és zavartalanul csak szíve vonzalmának, szerelme bálványának élhessen.

Valóságos mennyei boldogsággal értek fel azon percek örömei, melyeket egymásért dobogó keblükön töltöttek, s ilyenkor a világért sem feledte volna el Botond Lajos az ég tudja már hányadikszor ismételnit, hogy mihelyt az alma mater doctori botjára leteszi a hitet, — hittel fogja megpecsételni az Ur oltára előtt ezt a végtelen szerelmet, — s minden ilyen vallomásra a szép leányzó éggék szemében ragyogó könnycseppek gyöngyöztek.

Történt pedig az időben, hogy az imminensen dühöngő kolera nem kimélte meg pusztításaitól a fővárost sem. Mentett mindenki, a ki még másokat menthetett, s különösen kapások voltak az orvosnövendékek, kik tudvalevőleg a vasutak állomásain ismerkedtek a bacillusokkal, ha ugyan szemébe mertek nézni, — agyon desinfiálván ott minden jobb sorsra érdemes utast. — Elfogta az ambíció Botond Lajost is, s beállott desinfectornak, csak hogy — mint ő mondá — megkezdhesse orvosi működését, s mindjárt az első napokban bizalmas jellegű megbízást kapott.

A főváros közvetlen közelében egy faluból ugyanis feljelentés érkezett, hogy egy polgár-milliomos, ottani ipartelepén, a veszedelmes kór elfojtása érdekében elrendelt hatósági intézkedéseket nem foganatosítja a kívánt mérvben s ennek szigorú és részrehajlatlan felülvizsgálatára küldetett ki Botond Lajos.

Mielőtt azonban elindult volna az esetleg több napot igénybe vevő kiküldetésre, ellátogatott szíve egyetlen szerelméhez, hogy a fájdalmasan nélkülözendő együttléte kárpótolja legalább egy érzélteli bucsucsók. A mit azonban itt látott, az megdöbbentette egész valóját.

Az angyali szépség máskor hajnalpiros arcán dult vonások, az emésztő fájdalom

sát javasolja. Ez a kartelltanács feltétlenül és végérvényesen döntene abban a kérdésben, hogy az állam megtűrjön-e valamely kartellt, vagy sem. A kartelltanács elnöke a kereskedelmi miniszter, vagy államtitkár lenne, s a tanácsba az összes miniszteriumok és iparágak küldenének egy-egy szakembert. A javaslat nemcsak a fogyasztási adó alá eső cikkekre és monopoliúmokra, hanem általában minden árucikkre, s kiváltképpen elsőrangú szükségleti cikkekre is óhajtandónak tartja a kartelltvényt kiterjeszteni.

Mindenesetre legfontosabb teendőink közé kell sorolnunk, hogy fejlődő közgazdasági életünkben az ilyen fattyuhajtások eredését megelőzzük, s ha már meglelnének — kiirtsuk.

Hiemesch és az oláhok.

Brassó, október 20.

(Sz. Á.) Már jóval a polgármesterválasztás előtt mindenki tudta, hogy kire fognak a zöldek szavazni. Nyilvánvaló volt az is, hogy ki a mérsékelték és a magyarok jelöltje — csak az oláhok akarata volt mély titokba burkolva és csak a szavazás napján bontakozott ki a homályból.

Többségük Hiemesch mellé sorakozott és csak egy-kettő közülök más jelölthöz.

Tétovázó magatartásuk oka kitünik most a Gazeta Transylvaniei tegnapi számából, a mely egyébként csatlakozva a Hiemesch megválasztása feletti közörműhöz azt írja, hogy «Hiemesch távozását a rendőrkapitányi székből, a melyet hosszú évek során oly rátermettséggel foglalt el, nem óhajtotta más, csak a magyarok, kik azt várják, hogy az ő megürült s kinevezés útján betöltendő állásába ő közülük fog valaki bejutni.»

Ez tehát a tétovázás oka. Szorongó érzéssel szavaztak Hiemeschre, mert féltették a rendőrkapitányi állást a magyaroktól. És egyben ott lappang nyilatkozatukban a gyanúsítás, hogy mi magyarok meg azért szavaztunk Hiemeschre, mert a főkapitányi állás megüresedését óhajtottuk.

Az igazság ereje nagy és innen van, hogy bennünket türelmünkben kiforgatni nem lehet, még akkor sem, ha a tényeknek ilyen erőszakos elferdítésével találkozunk.

kétségbevonhatlan jelei; a máskor mosolygásánál mennyei boldogságot sugárzó szempár bársony pilláin a gyötrő bánat könnyei ültek. — E lesújtó helyzethez még csak az hiányzott, hogy Botond Lajos jelentse be elutazását.

E hír hallatára görcsös zokogásba tört ki a megtört rózsaszál:

Tudtam, éreztem, hogy elhagy, hűtlen lesz hozzám, de jegyezze meg szavaimat, hogy azt a pillanatot nem élem tul.

Hasztalon volt minden próbálkozás, minden mentegetőzés és esküdözés mindenre a mi szent, a szép leány csak sirt, fuldokolt folyton azt emlegetve, én magam sem tudom miért, de érzem, hogy hozzám hűtlen lesz, pedig akkor . . .

Hogy mily fájdalmasan esett ezek után az elválás Botond Lajosnak, azt mondani sem kell, de felülkerekedett benne a magára vállalt kötelesség érzete s egy forró bucsucsök után eltávozott.

(Vége következik.)

A taktika utoljára a politikában nem hiba, de érzelmeink tiszta megnyilatkozását taktikának deklaráltnak nem engedjük s minden ilyen insinuatit visszautasítunk.

Mi megirtuk, hogy a megválasztott polgármester «magaviseletével, szeretetteljes gondolkodásával és modorával közelebb tudott férközni a mi magyar polgárságunk szívéhez» mint a többi jelölt és ez az oka annak, hogy mi minden utógondolat nélkül egyértelműleg Hiemesch Ferenczre adtuk szavazatunkat!

Hiemesch Ferenczre szavaztunk volna akkor is, ha nem őt, hanem jelölt társainak egyikét vagy másikát találta volna történetesen ez a fenti esemény a városkapitányi állásban és így nem mozdítottuk volna elő szavazatunkkal a városkapitányi állás megüresedését.

HIREK.

Brassó, október 20.

— **A brassói főispán sajtópere.** Ezen cím alatt a «Pesti Hirlap» keddi számában a következőket írja: «Annak idején a Pesti Hirlap bőven referált azokról az eseményekről, melyek Brassóban a március 15-iki ünnepség alkalmával a brassói rendőrség tulkapásai következtében előfordultak. Egykét tulbuzgó rendőrtisztviselő ugyanis, akik ellen most és e miatt tegyelmi és bűnvádi eljárás folyik, az utcán hazafias dalokat éneklő magyarságot katonasággal verette szét és többeket jogtalanul letartóztatott. A nagyobb vérengzést csak Maurer Mihály főispán erélyes közbelépése akadályozta meg. A főispán magatartása a zöld szászok lapját a Kronstädter Zeitungot annyira kihozta sodrából, hogy e kifakadás megírására vetemedett: «a csöcselékkel együtt a főispánt is le kellett volna tartóztatni.» E sértő közlemény miatt Maurer főispán, akit feltétlenül korrekt és pártatlan magatartása miatt Brassóban minden nemzetiség körében egyformán tisztelnek, sajtópört indított, melyet e hó 25-én fog tárgyalni a marosvásárhelyi esküdtszék. Az akkor felelős szerkesztő időközben elpárolgott ugyan Brassóból, de a nevezett lap kiadója és nyomdája külön is felelni tartozik az inkriminált cikkért.»

— **Tanügyi kinevezések.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Szébeni János és Beneczédi István okleveles tanítókat az arapataki; Váncsa István, Szinte Vilmos és Kocsisné Pollák Augusztina okleveles tanítókat illetve tanítónőt a márkosfalvi állami elemi népiskolához rendes tanítókká, illetve tanítónővé nevezte ki.

— **Hirtelen halál.** Lapunk keddi számában irtuk, hogy Kósa András 17 éves tanonczot — Huber Ferencz bolonyai mérsárosnál — aznap reggel fél 5 órakor halva találták. A kórházban tegnap megtartott rendőr-orvosi vizsgálat szerint Kósa András halálát bélgyulladás okozta. A korán elhalt ifju szülei és rokonai Sepsi-Szentgyörgyről megjöttek. A szülők és testvérek ma délelőtt a kórház udvarán a koporsóban fekvő halottal együtt letényképeztették magukat. A temetés ma d. u. ment végbe.

— **Vásári lopások.** A nagy zür-zavar, a roppant nagy tolongás, a mely a vásári napok alkalmával előfordul, nagyon könnyűvé teszi a zsebtolvajok működését. A tegnapi nap folyamán is két nagyobb s a rendőrség tudomására jutott lopás fordult elő. Az egyik káros bodolai Bálint Ferencz József, a kitől 40 forintot loptak el, a másik káros

egy csiki asszony, a kitől 25 frtot, eladot libáinak az árát lopták el, piros zsebkendőjével együtt, a melyben a 25 frt be volt kötözve. A tettesek nem kerültek meg. A mint értesülünk a mai nap folyamán még több lopás fordult elő s a tettesek nagy részét a rendőrség el is fogta s átadta a kir. járásbírósnak. Ezekről majd holnap.

— **Vadászat vaddisznókra.** Papolcz községétől északra, puskaövésnyi távolságban fekvő ev. ref. temető mellékén és az ezzel összeköttetésben levő Gyertyámos nevű erdőn a napokban szokatlan láрма hallatszott, melyre a faluból sokan kifutottak a nevezett helyre, mikor látták, hogy a kiálló emberek puskákkal, fejszékkel, vasvillákkal fel vannak fegyverkezve s szürke meg fekete színű nagy sertéseket kergetnek. A dolog úgy történt, hogy több papolczi ember észrevette, hogy Páké felől 7 darab vaddisznó eregél Papolcz felé. Ők többeknek hirt adva s felfegyverkezve, üzőbe vették a sertéseket, melyek közül a falu mellett kettőt sikerült elejteni. A többi 5 drb elmenekült az erdő felé. Az elejtett két sertést beszállították Bajkó Lajos papolczi lakos vadászterületi bérlőhöz. Az elejtett sertések nem voltak kövérek.

— **A primadonna valópöre.** Már többször irtuk, hogy V l á d Gizella ellen a férje D e á k Péter színigazgató, Zsigmond ügyvéd által följelentést tett hűtlen elhagyás címén. A törvényszék végzésileg felszólította a primadonnát, hogy tizennégy nap alatt térjen vissza a férjéhez s állítsa vissza az életközösséget. Ez nem történvén meg, a törvényszék ujabban mindkét felet megidézte békülésre, melyről azonban egyik fél sem akarván hallani, a válás most már meg fog történni.

— **Magyar hölgyek részvét-albuma.** Az «Előkelő Világ» szerkesztősége a legelső magyar asszony elhunyt alkalmából remek kivitelű részvét albumot szerkeszt a magyar hölgyek aláírásával. A részvét-album stilizált ezüst tokba illesztve, fekete selymes papiruszlapokra lesz nyomva. A külső fehér selyem alapot a Felséget ért csapás és a magyar nők gyászat ábrázoló allegorikus festmény fogja ékíteni, melynek megfestésére, valamint a részvétirat megírására magyar író és festőnők számára pályázat hirdettetik. Az albumot előkelő hölgyekből álló küldöttség fogja átadni a királyi felségének. Az «Előkelő Világ» októberi negyede óta két kiadásban jelenik meg. Finom meritett papíron való kiadás ára egész évre: 20 frt, egyes szám ára 50 kr., a rendes kiadásé fényezett papíron egész évre 8 frt, egyes szám ára 20 kr. Az «Előkelő Világ» szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest. VII. kerület, István-út 32. b. II. e. ajtó 27. — A részvét albumra vonatkozólag az «Előkelő Világ» szerkesztősége a következő pályázatot tette közzé: «Az «Előkelő Világ» szerkesztősége 200—200 korona jutalmat tűz ki a magyar nők részéről királyi felségéhez intézendő részvétalbum szövegének megírása és az album külsőjének a magyar nők gyászat híven kifejező allegória akvarell vagy olajban való megfestésére. A pályaművek beküldésének határideje november 15-ike. A pályázatban csak magyar nőirők és nőfestők vehetnek részt. A pályaművek, részvétiratok és vázlatok névtelenül, jelígs levél kíséretében küldendők be. Birálok: Endrődy Sándor, Jakab Ödön, dr. gróf Hugonnay Vilma, Beksics Gusztávné, Roskovicz Ignác, Papp Sándor és Tornay Gyula festőművészeink.»

— **Ki akar olcsón jó kávét venni** című hirdetésünkre felhívjuk a n. é. közönség figyelmét.

